

РЕШЕНИЕ

№ 4516

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12352** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК, вр.чл.49 от Закона за промишления дизайн.

Образувано е по жалба [фирма], срещу Решение № 269/24.08.2020г. на председателя на Патентно ведомство.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в противоречие с материалноправните разпоредби.

Ответникът - Председател на Патентно ведомство на Република България, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда ад се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приетите по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

„Б. ИНТЕРИОР Д." О., с адрес: [населено място] 2770. Б., пощ. кутия 46 е притежател на регистрацията на промишлен дизайн с рег.№ 8809-0004 ВРАТА

Производство пред административния орган е образувано по искане с вх.№ 70127544/20.09.2019 г. от [фирма]. [населено място] за заличаване на регистрацията на промишлен дизайн рег. № 8809-0004 ВРАТА.

Със Заповед № 791/30.09.19г. на председателя на ПВ, е назначен състав от отдела по спорове, който включва трима държавни експерти и двама юристи за разглеждане на искането.

При спазване на разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗПД, с уведомление от 07.10.2019 г., копие от искането и приложенияте към него доказателства са изпратени на притежателя на правото, като му е указан законоустановения тримесечен срок за представяне на възражение.

В законоустановения срок, със становище от 11.10.2019г. е направено възражение срещу искането за заличаване. В него се твърди, че в искането не са дадени никакви експертни становища, направени от независими организации, за съответствието на процесния дизайн и дизайните на врати, които са представени в приложенияте доказателства. Според притежателя на регистрацията сравнението между вратите е направено чисто визуално, без да е взето предвид пропорциите, цветовете и размерите, както и че няма доказателства, че атакувания промишлен дизайн се продава повече от 10 години, а само предположения и хипотези. също така отбелязва, че в посочените интернет сайтове се показват снимки на врати като не отчитат размерите, пропорциите и цветовете им.

На основание чл.45, ал.5 от ЗПД, възражението е изпратено на молителя за становище в едномесечен срок. Със становище от 15.11.2019г. заинтересованата страна е оспорил възражението на притежателя на ПД.

Искането е разгледано от състав от отдела по спорове съобразно чл.41, ал.1 т.3 от ЗПД, спазена е процедурата разписана в цитираната разпоредба, като е дадено становище по чл.41 ал.3 от ЗПД, че е изпълнен фактическият състав на чл.29 ал.1 т.1 и т.3 от ЗПД за заличаване регистрацията на дизайн рег. № 8809-0004 ВРАТА. Въз основа на това е издадено оспорваното в настоящето производство решение, с което е регистрацията на дизайна е заличена.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане. Подадена е в срок, от лице инициатор на производството пред административния орган, срещу акт с неблагоприятно за молителя съдържание.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - Патентно ведомство, съобразно правомощията, предвидени в чл.45, ал.4 ЗМГО.

Решението е издадено в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Производството е започнало по искане на заинтересована страна при спазване на процедурата по чл.46 ЗМГО. Препис от искането е връчено на притежателя на марката, който се е възползвал от дадената му възможност за становище и представяне на доказателства. Препи от възражението е

връчено на молителя, с което настоящият състав приема, че административният орган е спазил процедурата.

Оспорваното решение е издадено в съответствие с материалноправните разпоредби. Съгласно разпоредбата на чл. 29 ал. 1, т.3 ЗПД регистрацията се заличава по искане на всяко лице, когато дизайнът е идентичен по смисъла на [чл.12, ал.2](#) на дизайн, станал общодостъпен по какъвто и да е начин преди датата на подаване на заявката, съответно приоритетната дата, където и да е по света, или е идентичен на дизайн, който е заявен преди датата на подаване на заявката за регистрацията, съответно приоритетната дата, и регистриран по национален или международен ред или като дизайн на Общността. Съгласно чл.12 ал.2 ЗПД дизайните се считат за идентични, ако техните особености се различават само в несъществени елементи.

При тази правна уредба следва да се извърши преди всичко преценка за наличие, респ. липса на идентичност на атакувания дизайн с дизайните от Д1, Д2, Д3, Д4, представени с искането за заличаване регистрацията.

Несъществени са елементите, които нямат отношение към цялостното формообразуване на продукта и се дължат на функционална предопределеност или са трудно забележими. Несъществени са елементите, които не променят основните формообразуващи характеристики на дизайна, т. е. които не водят до промяна на дизайна, която да може да се установи от пръв поглед. Несъществените елементи не променят общото възприятие на дизайна.

Съществени са елементите, които са формообразуващи за даден дизайн. Дизайнерът е този, който има роля в създаването на формата и вида на елементите. Всички елементи, които въздействат на формообразуването на изделието, са доминиращи, поради което са съществени елементи.

Дизайнът е естетическа категория. За това формообразуващите детайли са предмет на специално проектиране от страна на дизайнера. Тук се проявява степента на свобода на дизайнера да проектира тези формообразуващи елементи. Така че видимият външен вид на всеки елемент не е продукт само на техническото задание, но е продукт и на творческата дейност на дизайнера, постигайки определен естетически ефект, който е характерен за дизайна. Преценката за наличието на оригиналност на един дизайн се основава на това дали цялостното впечатление, което той създава у информирания потребител, се различава ясно от впечатлението, което създава у него дизайн, станал общодостъпен преди датата на приоритета му, като при това се вземат предвид естеството на продукта, към който е приложен дизайна или в който същият е включен, а също и промишления сектор, който го произвежда и степента на свобода на автора на дизайна при разработването му. Свободата на дизайнера се изразява във възможността да реализира съществени елементи по различен начин, така че у информирания потребител да се създаде различно цялостно впечатление.

Законодателят е дал легална дефиниция на понятието "информиран потребител". Съгласно §1, т. 14 ЗПД "информиран потребител" е потребител, който има познания, опит и интереси в съответния стопански сектор, към който принадлежи продуктът, към който е включен или приложен дизайнът. По-пълно обяснение на понятието е дал Съдът на Европейския съюз във връзка с приложимостта на чл.6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12.12.2001 г. относно промишления дизайн на Общността (Регламент (ЕО) № 6/2002), който третира въпроса за основанията за обявяване на един общностен дизайн за недействителен. Съдържанието на употребеното в чл.6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 понятие "информиран потребител" е с идентично

съдържание като понятието "информиран потребител" в чл.11 от Директива 1998/71/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 13.10.1998 г. относно правната защита на индустриални дизайни (Директива за дизайна), която транспонира Закона за промишления дизайн. Съдът на Европейския съюз приема, че понятието "информиран потребител" е "междинно понятие между приложимото в правото на марките понятие за среден потребител, от когото не се изискват никакви специални познания и който по принцип не извършва пряко сравнение между конфликтните марки, и това за нещо лице, експерт със задълбочени технически умения. В този смисъл понятието за информиран потребител може да се разбира като обозначаващо потребител, който не е със средна степен на внимание, а е особено бдителен, било поради личния му опит, било поради по-широките му познания в съответната област" /решение Р. I., С-281/10 Р/ При тълкуване на понятието "информиран потребител" съдът счита, че решаващият орган необосновано е ограничил фигурата на информирания потребител до лицето, което избира врати за монтаж в дома си. Безспорно това лице като краен потребител има такова качество, но същото качество би имало и лице, което търгува с врати. В този смисъл информиран потребител в случая е търговецът, който по занятие предлага /продава/ тези продукти, както и евентуалния купувач. Всички тези лица имат определени наблюдения спрямо различните дизайни на врати, както и познания за характерните им особености, свързани с формата и цветовото съчетание. Това са "потребители", които имат възможност директно да сравняват различни дизайни на врати, показват завишен интерес към продуктите и сравнително висока степен на внимание при употребата им. "Потребител, който е запознат с продукта и с различните негови дизайни, проявява особено висока степен на внимание и е в състояние, при възможност, да направи пряко сравнение на по-ранния с оспорвания дизайн" (решение N. по съединени дела С-101/11 Р и С-102/11 Р).

В съответствие с чл.12, ал. 2 ЗПД в решението на ПВ е изследван въпроса дали ли са различия в съществени елементи от атакувания дизайн и от противопоставените дизайни, като е прието, че разликите по между им са несъществени, тъй като не променят по същество формата и орнаментацията, които са еднакви при сравняваните врати. Ответникът също не отрича наличие на различни цветови нюанси, с които са представени вратите от сравняваните дизайни, както и разлика в броя на геометричните елементи, но поддържа тезата, че тези разлики са несъществени.

Въз основа на направения извод за идентичност на дизайните от Д1, Д2, Д3 и Д4 е необходимо да се прецени дали ли са останалите предпоставки на чл.29 ал.1 т.3 от ЗПД , а именно дали противопоставените дизайни са станали общодостъпни по какъвто и да е начин преди датата на подаване на заявката за регистрация /23.01.2019 г./, съответно приоритетната дата, където и да е по света. Настоящият състав намира, че от събраните по делото доказателства се установява, че преди подаване на заявката на посочената дата са били налице идентични дизайни от Д1, Д2, Д3 и Д4, които са станали общодостъпни чрез публикация в уеб страница www.fabrikavoshod.ru /Д1/ от 01.12.2016 г. и във фейсбук страница: V. – Д2, Д3 и Д4 съответно от 24.05.2018г., 04.04.2018г. От страна на оспорващия не са представени доказателства, от които да се установи обратното, въпреки разпределението на доказателствената тежест. Следователно, налице са идентични известни дизайни, разгласени чрез публикация в посочената интернет страница и фейсбук страница преди подаването на заявката на

23.01.2019 г.

На следващо място, съгласно разпоредбата на чл.29 ал.1 т.1 от ЗПД, регистрацията се заличава по искане на всяко лице, когато дизайнът е регистриран в противоречие с чл. 3 или чл.11, ал.1. Съгласно чл. 11 ал. 1 от ЗПД регистрира се дизайн, който е нов и оригинален. Липсата на новост на един атакуван дизайн означава, че дизайнът е идентичен на друг дизайн, станал общодостъпен преди датата на подаване на заявката/датата на приоритета на първия /чл.12 ал.1 от ЗПД/. Преценката дали един дизайн е нов се прави въз основа на обективно визуално сравнение на противопоставените дизайни. В случая, както се посочи по-горе, по-ранните дизайни, станали общодостъпни преди датата на подаване на заявката за регистрация - 23.01.2019 г., са идентични с атакувания промишлен дизайн № 8809-0004. Щом е налице идентичност не може да има новост. Следователно не е налице новост, а липсата на новост, т.е. идентичността на сравняваните дизайни прави безпредметна преценката за оригиналност по смисъла на чл.13 ЗПД, тъй като идентичните дизайни създават еднакво цялостно впечатление у информирувания потребител.

Въз основа на горното съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно издадено, при липса на основанията за отмяна, предвидени с разпоредбата на чл.146 от АПК.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК , оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 100лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, определение на основание чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискани преди приключване на устните състезания.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 5-то АПК Административен съд София – град, II о., 28-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] против Решение № 269/24.08.2020 г. на Председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на Патентното ведомство на РБ сумата от 100.00 (сто) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните,

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138, ал.3 АПК.

СЪДИЯ: